

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naša končna beseda.

Neradi sicer, a vendar primorani po izjavah in čudnem zaključevanju naših političnih antagonistov, hočemo izpregovoriti še končno besedo v naši pravdi proti dru. Jacques-u & Co.

Dr. Jacques sicer hrabro molči, oglasili pa so se njegovi pomagači in težaki gg. Dežman-Schrey et consortes v zadnji številki svojega vodeničnega glasila in sicer na tak način, da jih moramo še jedenkrat nakrcati po prstih, sicer bi utegnili misliti, da so nam res sapo zaprli.

Dr. Jacques je trdil, da smo začetkom leta 1882 priobčili članek, ki je pričel z besedami „Im politischen Leben gilt nur der Fanatismus, itd.“ Mi smo na to izjavili, da se, odkar naš list stoji, noben članek ni začel z navedenimi besedami, najmanj pa v l. 1882. Trditev dr. Jacquesa a bila je tudi v istini laž, kajti z navedenimi besedami začel ni nobeden naših člankov, odkar list obstoji, in tega je sedaj 16. leto.

Bili smo popolnem opravičeni, dra. Jacques-a postaviti na laž, kajti kdor hoče v parlamentu s takim aplombom kaj zatrjevati, kakor imenovani državni poslanec, o takem moži bi se vsaj smelo pričakovati, da je boljše informiran, da bode tudi do tično številko našega lista navel, ne pa kar tako splošno v svet trdil in nam nalagal breme, da bi morali tako malovestnemu poslancu nasproti prečitati vse svoje članke od konca do kraja.

No, navedeni pasus našel se je zares v našem listu in sicer v številki z dne 11. decembra 1881, pa ne začetkom članka, ampak v sredi, sploh ne v članku, ampak v vabilu na naročbo. Vsled tega velikansk „Aleluja“ mej gg. Dežman in Schrey, toda prav po nepotrebnem, kajti v svoji polemiki proti Jacques-u rekli smo: „A recimo, da bi bili navedene članke res pisali —

znali bi tudi za tehtne razloge svojemu pisanju in podprli bi svoje trditve“.

Tej svoji obljubi se ne bomo izneverili in prevzamemo vso in vsako odgovornost za to, kar smo pisali. Dotični, izmej konteksta iztrgani, v nebo kričeči pasus se glasi: „V političnem življenju velja samo fanatizem, in zategadelj bode naš list nasproti politično-rasajajočemu Nemštvu mej Slovenci tudi v prihodnje oznanoval sveto vojno; ker toliko je jasno, da nemajo Nemci kot politična stranka nikake pravice, da bi se širokoustili po slovenskih pokrajinah. Poštenega in mirnega Nemca imamo radi v svoji sredi in obdudujemo tudi nemško kulturo. Ljubiti pa ne moremo naših quasi-Nemcev in tistih nemških elementov, ki nas dražijo pri vsakej priliki ter nam s svojimi petimi procenti hočejo biti vladarji in politični zapovedniki. Samo take Nemce bomo napadali in preganjali.“

To je tista dinamita polna izjava, pri kateri se je kričé ustavilo vseh sedem prestrašenih Švabov. Kdor jo pazno in mirno prečita, osvedoči se, da ni v njej prav nič veleizdajškega, v obče sploh nič pregrešnega za človeka z zdravim razumom, ki ni tako borniran in tako šovinističen, kakor dr. Jacques. Najhujši stavek je še oni o političnem fanatizmu, a tudi ni kaj bodi. Če pogledamo pred se, v blagorodna in deloma plemenita gg. Dežman in Schrey, uvidimo na prvi pogled, da sta baš ta gospoda v politiki bolj fanatična, nego deset anatolskih derišev. Zakaj potem zavirate fanatizem nam? In sveto vojno proti nemškutarstvu, mari mislite, da se bomo stidili tega izraza? Nikakor ne, še ponosni smo na to, kajti, kakor ste vi v konstitucionalnem društvu jadikovali priznali, ni za nemšku-

tarstvo več prostora mej nami, in vsled te svete vojne niste postavili niti kandidatov za mestni zbor. Saj je tudi naravno, da se 95 % brani proti 5 % in se ne da zlorabiti in potlačiti.

Tu tedaj ste z roko ploskali po vodi, a tudi dozdevnega bika, ki ste ga s člankom „Nemško šolsko društvo in slovensko narodno šolstvo“ (št. 25 in 26. našega lista de 1882) hoteli nagnati proti nam, se ne plašimo, temveč ga primemo takoj za roge.

Inkrimirani odstavek slove:

„Vender bode težko stalo, to društvo celo za-treti, toda, ako se mu že dovoli, da z lastnimi troški ustanovlja nemške privatne šole in knjižnice po slovenskih krajih in šolah, toliko pa vsaj moremo in moramo doseči, da se imenovanemu društvu odločno prepové, javnim, to je od države z našimi troški plačanim učiteljem, dajati kakeršnihkoli nagrad za uspešno ponemčevanje, in narobe, učiteljem, take nagrade prejemati, da se nadalje vsem šolskim nadzornikom in šolskim oblastnjam strogo prepové, s tem društvom stati v kakeršnejkoli zvezi, ter njemu in germanizaciji na korist posilno — posredno ali neposredno — uplivati na učitelje, (da se pa to sedaj godi, za to nam ne manjka dokazov). Na to bi se naj strogo pazilo, in vsi, ki bi proti tej prepovedi ravnali, ostro kaznovali in ako bi treba bilo, celo od službe odstavili.“

Je-li v tem članku kaka grehota? Bog varuj, nam se zdi popolnem logičen. Ako učitelj dobi prepoved, a se po tej prepovedi ne ravna, ako prezira predpise in ukaze, je vsaj naravno, da se kaznuje in če treba od službe odstavi. Gg. dr. Jacques, Dežman in Schrey so zaradi svoje tesne zveze z nemškim Schulverein-om družega mnenja, oni so v uporne učitelje kar zaljubljeni in po Jacques-ovi najnovejši pravosti bi se o upornih učiteljih niti pisati ne smelo. Čestitamo gospodi na tem uprav predpotoptnem okusu!

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

(Dalje.)

VI. Poglavlje.

Pugačevščina.

Predno začnem opisovati čudne dogodke, katerim sem bil sam priča, moram spregovoriti nekaj besed o položaji, v kakeršem se je nahajala orenburška gubernija v konci 1773. leta.

V tej obširnej in bogatej guberniji bivalo je mnogo poldivjih narodov, ki so še le malo poprej priznali rusko gospodstvo. Njih vedni nemiri, nepokorščina postavam, nevajenost rednega državlanskega življenja, njih lahkomišelnost in surovost so zahtevale neprestanega nadzorovanja upraviteljstva, da jih ohrani v pokorščini. Sezidane bile so trdnjave na pripravnih mestih, in naselili so jih največ s kozaki, nedavno bivajočimi na Jajckih bregovih. Pa Jajcki kozaki, kateri bi bili imeli skrbeti za red in varnost kraja, bili so še malo poprej sami

nemirni in nevarni podložniki. V 1772. l. unel se je bil hud punt v njih glavnem mestu. Povoduntu bile so stroge naredbe generalnega majorja Frauenberga, da bi prisilil vojsko k pokorščini. Posledica tega bil je barbarski uboj Frauenberga, samovoljna premena vlade, nazadnje pa pomirenje punta s kartečami in ostrimi kaznimi.

To se je zgodilo nekaj časa pred mojim prihodom v Belogorsko trdnjavo. Takrat je pa že vse bilo tiho ali vsaj kazalo se je tako; načelnštvo je pa preveč verjelo hinavskemu kesanju zvitih upornikov, ki so se jezili na skrivnem in čakali samo ugodne priložnosti.

Povrnimo se k naši povesti.

Nekega večera (bilo je v začetku oktobra 1773. leta) sedel sem sam doma, poslušal cvilenje jesenskega vetra in gledal skozi okno na oblake valeče se mimo meseca. Prišli so me klicat k poveljniku. Brž sem se odpravil. Pri poveljniku našel sem Švabrina, Ivana Ignatjeviča in kozaškega narednika. V sobi ni bilo ne Vasiljise Jegorovne, ne Marije Ivanovne. Poveljnik nas je pozdravil in videlo se mu je, da je v velicah skrbeh. Zaprl je duri, vsi smo se usedli razen narednika, kateri je stal pri

durih, poveljnik izvlekel je iz žepa nek papir in rekel: „Gospoda častniki, važna novica, poslušajte, kaj nam piše general.“ In nataknil je očala in prebral sledeče:

„Gospodu poveljniku Belogorske trdnjave stotniku Miranovu.

Tajna stvar.

„Tu vam naznanjam, da je popihavši jo iz zapore donski kozak in razkolnik Jemeljan Pugačev si predrznil nadeti si ime pokojnega carja III. in zbral razbojniško četo, podpihal ustajo v Jajckih selih in vzel že mnogo trdnjav. Zato gospod stotnik storite, kar je potrebno, da se ubranite omenjenega zlodeja in samozvanca, da ga po polnem razbijete, ko bi se lotil vam izročene trdnjave.“

— Storite, kar je potrebno! rekel je poveljnik snemajoč naočnike in zlagajoč pismo. To je lahko reči, pa mi imamo komaj sto in trideset mož, če ne štejem kozakov, na katere se ni zanesti, s tem ne mislim tebi kaj očitati Maksimič (narednik se je posmejal). Vender, kaj hočemo storiti, gospoda častniki! Bodite previdni, postavite straže in odredite ponočne patrolje; v slučaju kakega napada pa zaprite vrata in pokličite vojake. Ti Maksimič glej na

Ako smo predlagali, da se učiteljem prepove prejemati judeževе groše v podobi Schulverein-ovih nagrad, je potem le posledno, da se učiteljem, ki prezirajo take ukaze in so podmitljivi, da „consilium abeundi“. Tega mnenja bo vsak človek, kdor ni načelnik ali izmed glavnih generalov nemškega Schulverein-a.

Gg. Dežman in Schrey bosta po navedenem razvidela, da se njima kljubu njihovej domišljenej iznajdljivosti ni posrečilo ugnati nas v kozji rog, da se potezata za nesrečno, že a priori izgubljeno stvar, in da sta, zagovarjaje dunajskega predstojnika židovske občine, adoptirala tudi tega gospoda bojni način, ker se po tem našem članku menda dostojno osvedoči, da izraz „frech ableugnen“ vsaj nam nasproti ni na mestu.

V ostalem le še toliko, da nas ni volja v tej zadevi ravsati se še dalje z nemčurškimi „Cassagnaci“, temveč rečemo h konci še to: Dr. Jacques se še do danes ni očistil svojih lažij in to velja tudi o onih, ki trobijo z njim v jeden rog.

Pravda Giordani-Ragosa.

Nepoznata prijazna roka doposlala nam je jeden izvod v Vidmu izhajajočega cerkveno-političnega dnevnika „Il Cittadino Italiano“, v katerem je priobčen konec glasovite te pravde, katerej je občinstvo sledilo z opravičenim zanimanjem.

Zlasti sedaj, ko se objavlja in razpravlja tesna politična zveza mej našo državo in sosednjo Italijo, je vsakdo radoveden pričakoval, kako se izreko porotniki italijanski, ker ta izrek kolikor toliko pripušča sklep o političnem mišljenju naše državi nasproti.

In to mišljenje dobilo je javni izraz osobito v govoru zagovornika d' Agostini, ki zanikavši vso krivdo svojega klijenta je kar naravnost izrekel se, da je bila obsodba Oberdanka nezakonita, da se pripravljalni čin (atto preparatorio) ni zvršil na italijanskih tleh, in da ni nobene snovi za zločin. „Mi ne delamo pravice na korist drugih držav, mi delamo pravico za sebe... politična osveta mora mirovati pri krsti Oberdanka itd.“

Dasi je državni pravdnik jako dobro poudarjal skrajno potrebo, da taki čini ne ostanejo brez kazni, da se ne smejo dopuščati poskusi proti bližnji državi, poskusi, ki prete Italiji postati nevarni, dasi je kazal nasproti tej zaroti na mejnarno pravo in se skliceval na zakone raznih dežel, ki kaznujejo vse zarote proti vnanjim državam, dasi je opozarjal porotnike na obžalovanja vredne posledice, ko bi jedna sama teh bomb se bila razpočila v Trstu, dasi je porotnikom klical v spomin, da je pri Vigonzi kralj Viktor Emanuel našemu cesarju segel v roko, bilo je vsacemu, kdor je pazno čital poročila izpred porotnikov, takoj ne-

dvomno, da bosta oba zatoženca oproščena, ker se je poudarjalo vedno le to, da so kaznjivi le zločini, izvršeni na italijanskih tleh, da pa tega v predstojem slučaju ni.

Porotniki zanikali so po kratkem posvetovanju vsa vprašanja: zatožena Antonio Giordani in Donato Ragosa bila sta vsled tega mej frenetičnimi klici občinstva takoj izpuščena.

To je v kratkem izid te glasovite pravde, ki ima gotovo važnost za naše mejnarnode razmere. Kritika pravde ni umestna, umestno pa je vprašanje, ako sta Ragosa in Giordani zares nekriva, kdo pa je bil sokrivec Oberdanka, kdo mu je na avstrijskej zemlji izročil pogubonosni bombi ter ga sploh spodbujal in napeljal k nameravanemu zločinu?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23 aprila.

V državnej zbornici se specialna debata o šolski noveli kaj počasi naprej pomiče; pa temu ni čuda, ker se nasprotniki njeni pri vsaki točki hudo upirajo in pri najneznatnejši stvari po cele ure debatujejo. Znabiti pa mislijo s tem desnico utruditi in v slučaju, ko bi se nekateri oddaljili, zopet even tuelno večino za se dobro porabiti. Doslej so dognani trije paragrafi in sicer v tisteh obliki, kakor jih je bil nasvetoval šolski odsek ter imajo v sebi te-le premembe: §. 7. določuje, da se ima šolska mladina po potrebi in okolščinah razdeliti v oddelke in razrede, po deželi posebno po principu poludnevnega pouka; določbe o ločenju po spolu se izpuste. V §. 8. se izbira mej postavno dopuščeni knjigami in berili ne prepušča več okrajnemu nadzorstvu, nego deželnej šolske oblasti. §. 11. ima konsekvence celo- in poludnevnega pouka glede na število učiteljev. — Posebno mnogobeseden je bil Lustkandl, proti §. 7. je govoril tudi Wurmbrand, kojemu sta dobro odgovarjala vladin zastopnik Ullrich in pa poročevalec Lienbacher. Proti §. 8. je govoril dr. Oelz in proti §. 11. superintendent dr. Haase.

Včeraj je bilo deset let, odkar je baron Ziemlalkowski bil imenovan ministrom. „Gazeta Lwowska“ slavi ta dan s posebnim pristrčnim člankom, v katerem poudarja, da je on, naslanjaje se ob zaupanje monarhovo in dežele, kakor državnej ideji, tako tudi interesom dežele gališke izredno dobro služil. Dežela Galicija in nje zastopniki pozdravljajo ob tej priliki desetletnice ministrovanja svojega ministra ter izražajo željo, da bi mu bilo še dolgo dano opravljati njegovo visoko službo.

Volitve saborskih zastopnikov hrvatskih v bivšej Krajini izpale so ugodno za vladno stranko, katera šteje 22 poslancev iz 35. Mogoče da se ustanovi posebni klub srbskih poslancev. Stranka prava dobila je več sedežev nego zmerna opozicija. — Obravnave mej hrvatsko in ogersko vladu, zadevajoče premembo manipulacije v izterjanji davkov nemajo doslej še nobenega ugodnega rezultata; torej je pričetek saborskih zborovanj, ki zavisi od teh obravnav, še negotov.

Vasiljisa vrnila se je domov, ne da bi bila kaj spravila iz popinje; doma je izvedela, da je bil tačas, ko nje ni bilo doma, pri Ivanu Kuzmiči svet, in Palaška bila je zaprta. Domislila se je, da jo je le slepil njen mož in obsula ga je z vprašanji. Ivan Kuzmič bil je pripravljen na napad. Ni malo ga ni osupnilo njeno dopraševanje, pogumno je odgovoril svojej radovednej ženi: „Poslušaj mamica, naše babe so si izmislile kuriti peči s slamo, kar je pa nevarno, zato smo se posvetovali in izdali strogi ukaz, da se imajo peči kuriti s hosto in poleni.“ — „Zakaj si pa zaprl Palaško?“ vprašala je stotnica. „Zakaj je sedelo ubogo dekle v čumnati, dokler se nesvi vrnila?“ Ivan Kuzmič ni bil pripravljen na tako vprašanje; prestrašil se je in blebetal je nekaj, kar ni imelo nikakega pomena; Vasiljisa je pa do dobrega se prepričala, da jej njen mož ni povedal resnice, ker je pa vedela, da ničesar ne spravi iz njega, nehala ga je popraševati in začela je govoriti o slanih kumarah, kakeršne zna pripraviti na neki posebni način Akulina Pamfilovna. Vso noč ni mogla zaspiti Vasiljisa Jegorovna, premišljevala je ves čas, kaj bi bilo neki v glavi njenega moža, kar bi ona izvedeti ne smela.

Ko je šla drugi dan iz cerkve, videla je Ivana

Vnanje države.

Srbski uradni list priobčuje kraljevi ukaz, s katerim se stavi v pokoj general in prvi pobočnik kraljev, Fran Zach, in sicer z ozirom na izredne zasluge, ki si jih je pridobil rečeni general za Srbijo, s polno gažo. Ravno tako se je upokojil general Kosta Protić, nekdanji verni in zaupni svetnik kneza Milana, ki je pa poslednji čas bil v nemilosti. — Synoda škofov sklenila je v zadnji seji, da se odkaze odstavljenemu metropolitu Michaelu samostan Studenica v daljno bivanje, odstavljenima škofoma iz Niša in Užice, Viktorju in Hieronymu pa samostana Petkovica in Goranjak. — V pravdo zoper napadnike upletena Peter Mohačanin in pop Svetožar Branković izpuščena sta bila 16. t. m. iz preiskovalnega zaporu. Tudi zatožencema Miti Arangjelović u in Dulo-ović-u se je proti varščini dovolilo zagovarjati se v prostosti; tako, da je izmed vseh zatoženih sedaj jedina napadnica Ilka Marković še v zaporu.

Mej Anglijo in Portugalom dognalo se je sporazumljenje glede pripoznanja suverenitete portugalske nad deželo ob reki Congo v Afriki; dotična pogodba predložila se bode kmalu angleškemu parlamentu. Zadnja ekspedicija angleških vojnih ladij, ki je odplula proti Congo u, ima namen, braniti angleške trgovce za slučaj, da bi prišlo do sovražnih izjav in uporov proti Evropcem, ko bodo Portugizi posedli zemljo. Da se pa angleški trgovski krogi odškodijo za izgube, ki jih bodo zbog te vladine politike v Congo-deželi imeli, dobil je guverner Levje obali od ministra za kolonije, lord Derby-ja, povelje, da ima anektirati vso morsko obal mej angleško kolonijo Sherbro in afriško prosto državo Liberijo. To razširjeno, izredno rodovitno primorje bode gotovo dajalo mnogo koristi angleške trgovini. Na Angleškem je trgovina z zahodom Afrike mnogo obširnejša, ko v drugih deželah, ter reprezentuje vsako leto vrednost kakih štirih milijonov funtov šterlingov. Anglija je z zapadno Afriko zvezana z dvema progama parnikov, ki brojita 30 ladij.

Dopisi.

Iz Varšave 18. aprila. [Izv. dop.] (Dijaški nemiri). Včeraj in danes imamo v Varšavi malo dijaško revolucijo.

Vseučilišče je zatvorjeno in na dvorišči stoji oddelek kozakov z bajoneti na puškah nasajenimi, na cesti pred železnimi durmi pa zopet drugi oddelek kozakov in žandarjev na konjih.

Povod dala je surovost necega vseučilišnika (Litvanca Šukoviča), kateri je, karan od nadzornika vseh šol, slednjemu dal celo kopo zaušnic.

Ko se je zločinec odpeljal v zapor, zbralo se je nad tristo dijakov v auli in so solidarno izjavili, da dane zaušnice ne veljajo samo v imenu darovatelja ampak v imenu vseh zbranih. Rektor je pobegnil in se skril. Poklicani chef policije jim žuga z „vis major“, ali vse žuganje ni nič koristilo. Velelo se jim je, naj pošljejo deputacijo do rektorja; ali bali so se, da bi članov deputacije potem ne doletela

svoje kozake. Top pogledjte in dobro ga osnažite: a vse pa obranite za se, da se prezgodaj ne zve v trdnjavi.

Ko je oddal svoja povelja, razpustil je nas Ivan Kuzmič. Jaz sem odšel vkupe s Švabrinom, in pogovarjala sva se o tem, kar sva slišala.

— Kaj ti misliš, s čim se bo to končalo? vprašal sem ga.

— Bog ve, odgovoril je: počakajmo. Kaj posebnega še zdaj ni videti. Če že...

Tu se je zamislil in raztresen začel je žvižgati neko francosko arijo.

Kljubu vsem previdnostim se je vest, da se bliža Pugačev, hitro razširila v trdnjavi. Ivan Kuzmič, dasi je jako spoštoval svojo soprogo, vender bi jej nikakor ne bil izdal tajnosti, ki mu jih je nakladala vojna služba. Ko je dobil pismo od generala, je na jako umeten način odpravil Vasiljiso Jegorovno: rekel jej je, da je Gerasim dobil pismo iz Orenburga, katero hoče ohraniti v velikej tajnosti. Vasiljisa se je brž odpravila v gosti k popinji in vzela je seboj Mašo, da bi jej ne bilo dolgčas.

Ko je odšla soproga, poslal je Ivan Kuzmič po nas, Palaško je pa zaprl v čumnato, da bi ne mogla kaj poslušati.

Ignatjeviča, kako je spravljal iz topa cunje, kame-nje, oblanice in drugo šaro, ki so jo vanj namašili otroci. „Kaj neki pomenijo te vojne priprave? Ali jej Ivan Kuzmič morda prikriva take neumnosti?“ Poklicala je k sebi Ivana Ignatjeviča s trdnim sklepom, od njega izvedeti tajnost, ki je mučilo njeno žensko radovednost.

Vasiljisa začela je svoj pogovor z gospodar-skimi zadevami, kakor sodnik, ki začena svojo preiskavo s postranskimi vprašanji.

Potem je pa umolknila nekaj minut. Po kratkem premišljevanju je zmajala z glavo in vzdihnila: „Gospod Bog! Lej, kaj se vse sliši! Kaj bo iz tega?“

— Oj mamica! odgovoril je Ivan Ignatjevič: Bog je milostljiv, vojakov imamo zadosti, smodnika veliko, top sem tudi osnažil.

„Kak človek je ta Pugačev?“ vprašala je poveljnica.

Zdaj je zapazil Ivan Ignatjevič, da se je zagovoril, in ugriznil se je v jezik. A bilo je prepoznano. Vasiljisa Jegorovna ga je prisilila, da jej je vse povedal, ko mu je poprej obljubila, da ne bo nikomur zinila niti besedice o tem.

Vasiljisa Jegorovna je pa tudi obdržala svojo

kazen mestu vseh. Mej več ur trajajočim debatiranjem zastavili so kozaki vse mostovže in vrata in naposled primorali jih posamezno dvorano zapustiti, med tem ko se je sleherni moral legitimirati.

Universiteta se skoraj brez dvombe gotovo za letošnji zatvori.

Iz Zagreba 22. aprila. Obstojeva vojniška krajina volila je dne 19, 20 in 21. aprila svojih 35 zastopnikov v sabor hrvatski. Kakor je bilo predvideti, zmagala je vladina stranka na 30 mestih, dočim je pridobila Starčevićeva stranka prava tri zastopnike in sicer: odv. dr. Fr. Pilipića v Karlobagu, odb. dr. Grgo Tuškana v Svarči in trgovca Krajača v Brlogu; a Mrazovičeva narodna opozicija samo jednega, namreč vseuč. profesora dra. Gjuro Pilara v Brodu. V Karlovcih bode ožja volitev izmed dveh vladinih kandidatov, a trgovec Peter Slepčević izvoljen je na obeh krajih. Izmed vladinih zastopnikov je največ Srbov, tudi baron Živković je izvoljen v Zemunu, čeravno že ima mandat, sicer pa največ penzionircev, popov in nekoliko trgovcev.

Demoralizacija naroda je globoke korenine poglata, če so mogli pridobiti zastopniške mandate umir. kapetan Josip Mraović v Sunju, domobranski ritmajstr Milan Stanković v Plaškem, in drugi taki, ki bodo zastopali narod hrvatski takisto, kakor je zastopal svoje dni Slovence kamniški stotnik Seidl, pa še tako ne, ker je Seidl barem govoriti znal nemški, ti pa ne znajo govoriti niti nemški, še manj pa hrvatski. Umirovljeni veliki župan Ivan Kukuljević, tast kapitanu Mraoviću, je tudi izvoljen v Ogulinu, a umirovljeni dvorski svetnik Nik. Badovinac v Slunju.

Kako bodo zastopali narod ljudje, kakor so: pop Jovo Živković, pop Jovo Šorak, Proko Mandić, umirovljeni podpolkovnik Omčikus, umir. major Kovačević, umir. stotnik Ivić itd., pokazala bode bodočnost.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) daroval je občini Javorje 200 gld. za zgradbo šolskega poslopja.

— (31693 goldinarjev) mora plačati Kranjska vsled razsodbe državnega sodišča tržaškemu mestu. Po postavi z dne 29. februarja 1868 namreč stroškov za najdenčke ne plačuje več dežela, v kateri je najdenišnica, ampak najdenčkov domovinska dežela. Do l. 1874. plačala je Kranjska 115.482 gld. za take otroke, ki imajo v Kranjske domovinsko pravico, a so bili pred tem obrokovi vzprijeti in oskrbovani v najdenišnici. Ko je Trst zahteval nadalje še 31.693 gold. za oskrbovanje tistih otrok od l. 1874 do 1880, ni Kranjska hotela več plačati ter izjavila, da je tudi onih 115.482 gold. po krivem plačala. Pri državnem sodišči zmagal je Trst, kateri bi bil, da je podlegel, moral povrniti tudi omenjenih 115.482 gold. Kranjske nazaj. Za Kranjsko šlo je tedaj v tem slučaju vsega vkupe za 147.175 goldinarjev!

obljubo, nikomur ni nič omenila o tem, razun popinji in tej zato, ker je njena krava še hodila po stepi in bi jo utegnili ugrabiti razbojniki.

Mej kozaki v trdnjavi pokazala se je nenavadna razburjenost; po vseh ulicah so se zbirali v trope, tiho se razgovarjali, in razkropili se zopet, ko so zagledali kakega dragonca ali posadkinega vojaka. Poslali so k njim ogleduhe. Julaj, kršćeni Kalmik, naznanil je poveljniku važne stvari: poročila narednikova bila so po besedah Julajevih lažnjiva; ko se je vrnil, pravil je prekanjeni kozak svojim tovarišem, da je bil pri puntarjih in se je predstavil njih poveljniku, kateri mu je dal poljubiti roko in se je dolgo razgovarjal z njim. Poveljnik ukazal je zapreti narednika in postavil je Julaja na njegovo mesto. To je kozake jako razjezilo. Glasno so ropotali; Ivan Ignatjevič, izvrševatelj poveljnikovih povelj, jih je na lastna ušesa slišal govoriti: „Ti bomo že pokazali, podgana posadkina!“ Poveljnik hotel je ta dan izpraševati ujetnika, pa narednik jo je bil popihal iz zavora, najbrž s pomočjo svojih somišljenikov.

Nov dogodjaj je silno vznemiril poveljnika. Ujet je bil Baškirec z nekimi ščuvalnimi pismi.

— (Novo pedagogično načelo) izumil je gosp. Schmidt, učitelj telovadbe v Ljubljani. Nedavno zaprl je nekega dijačka v prostor, kjer se hrani premog. V tem zadublem prostoru prevzel je mladega dijačka mrz in neugodni vzduh tako močno, da je par dni ležal bolan. Ne vemo, so se li starši ali pa skrbniki zaradi tega pritožili, to pa znamo, da se zbog tega nič zgodilo ni. Ne bomo zagovarjali razposajenosti učee se mladine in dobro znamo, kako potrebna je disciplina, to pa moramo javno zahtevati, da se z dijači ne ravna na tak način, ki se nikakor opravičevati ne da in ki je na kvar zdravju.

— (Za sodnijo v Brdih.) Pretekle dni vprašani bili so Brici, kakor poroča „Soča“, ali so za sodnijo v Brdih ali ne. Vsi od prvega magnata do zadnjega najemnika podpisovali so radostno in navdušeno zapisnike. A načelniki sodnij, pod katere sedaj Brici spadajo, v Gorici in v Korminu, kakor tudi okrožna sodnija v Gorici in odvetniška zbornica izjavili so se v nasprotnem smislu. A Brici ne odnehajo. Prosili bodejo in trkali, dokler se jim odpre in vztrajnost za pravično stvar bode naposled vender dobila plačilo.

— (Dijaške ustanove.) Razpisanih je nad dvajset dijaških ustanov za kranjske dijake. Prošnje do 16. maja t. l.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 23. aprila. Včeraj ob 1/4 4. uri popoldne je umrl dvorni svetnik vitez gospod Lipold.

Najnovejše vesti.

Iz Požuna se poroča v 21. dan t. m.: Sponga bode danes po noči ob 11. uri vsled rekvizicije državnega pravdnštva peštanskega odpeljan v Budimpešto. Spremljata ga dva prostaka in jeden korporal.

Izredno poslanstvo Madagasov, ki se je bavilo nekaj dni v Hamburgu, prišlo je 21. t. m. v Berlin, da sklene trgovinsko pogodbo z Nemčijo.

V Rimu umrl je 21. t. m. kardinal Antici-Mattei.

Narodni svet v Bernu izvolil je Aeplija izrednim poslanikom in pooblaščenim ministrom za Dunaj.

Knez bolgarski je poslovivši se od sultana v 21. dan t. m. odpotoval iz Carigrada v Atene. Nemški carinski nadzornik Zorn v Carigradu umrl je vsled mrtvouda.

V Petrogradu otvori se danes vsled carjevega povelja nova kmetska poljedelska banka z devetimi podružnicami.

Razne vesti.

* (Človek mora srečo imeti). K slavnemu Talleyrandu, ko je bil minister vnanjih zadev,

prišel je nekega dne mlad človek iz plemenite družine, proseč za kako službo. Mlad človek bil je inteligenten in v vsakem oziru povpljen prositelj, vrhu tega imel je uplivne pokrovitelje. „Ali ste se učili diplomacije?“ vpraša ga Talleyrand. — Da, ekcellenca. — „To je prav; pri poslanstvu v Stockholm izprazneno je mesto tajnika, to bo vaše. Še danes dobite dekret.“ — Srečni prositelj zahvali se toplo in prisrčno ministru. Ko hoče ravno oditi, zadrži ga Talleyrand. „Še jedno vprašanje“, pravi minister, imate kaj sreče?“ — Žal da se mi to do sedaj v življenji še ni posrečilo, odvrne bodoči diplomat. — „Če je taka“, odgovori Talleyrand, „vam moram obljubljeno mesto odpovedati.“ — Človek mora srečo imeti!

* (Roman iz življenja.) Iz Nizze poroča se naslednja romantična povest: 35 letna kontesa T. ustrelila se je 12. t. m. v svoji vili na „Promenade anglaise“ z revolverjem. Kontesa bila je Rusinja. Govorilo se je, da ima ogromno premoženje, in po tem, kakor je živela, moralo se je verovati, da je jako bogata. Posebno na korsi kazala se je v nežnem kabrioletu, pred katerega so bili upreženi štirje čudovito lepi konji. Rusinja, jako ponosna gospa, pikantnega obraza, je s svojo malo krepko roko sama brzdala konjiče. Konteso T. smatrali so neomazeno, a pripovedovalo se je sem ter tja v krogih, da ni bilo vedno tako. Dostavljalo se je, da je pred kakimi desetimi leti z višim ruskim uradnikom stala pred altarjem; njeni soprog pa je bil zapleten v neko nihilistično zaroto tako zelo, da je bil obsojen v prognanstvo v Sibirijo. A na transportu umrl je vsled prehlajenja za plućnico. Kontesa T. šla je v inostranstvo, navduševala je preteklo zimo v Parizu, ter bila v tej sezoni zvezda v Nizzi. Kot vzrok samomora pripoveduje se: Kontesa seznanila se je tukaj s pariškim aristokratom Vicomte d'E. Akoravno 7 ali 8 let mlajši od kontese, zaljubil se je vender v lepo in duhovito gospo in njegova ljubezen bila je jednako strastno vzprijeta. Kar sta bila oba dva osamočena na svetu in se jima ni bilo treba ozirati na rodbinske sponse, delala sta kakor hitro možno, če tudi tiho, vse priprave za poroko. Kar pride nepričakovano iz Petrograda poročilo, da kontese soprog, o katerem se je mislilo, da je že mrtev, še živi, da je pomiloščen in da se je vrnil v domovino. Kakor strela z neba zadela je ta vest nevesto; Vicomte d'E. pa misleč, da je varan, znosil se je grozno nad doseđanje ljubice in se poslovil za vedno od nje. V svojej brezupnosti vzela je kontesa T. revolver in storila konec svojemu življenju.

* (Hrabri psi.) Kraljevo pomorsko topničarstvo v Londonu, ki se je v Egiptu tako slavno odlikovalo, uložilo je nenavadno prošnjo na admiraliteto. Prosi namreč, da pes „Nellie“, ki se je udeležil vse vojne v Egiptu, dobi dekoracijo. „Nellie“ bil je prisoten pri vseh bojih in bitkah posebno pri Tel-el-Kebiru. Častniki in prostaki kupili so mu srebrn ovratnik s primernim napisom in če bode prošnja uslišana, obesili mu bodo za ovratnik še svetinjo kraljice in zvezdo kediva v pomanjšanej obliki.

* (Levi so se podražili.) Kakor se poroča egiptovskim časopisom, so vsi lovi na leve bili jako malouspešni, ker v vsej Nubiji niso ujeli niti jednega leva. Vsled mnogokratnega lova izginil je lev v tamošnjih pokrajinah skoro popoln in ves plen lovcev bile so le nekatere opice, štruci, itd. Pri tistih razmerah bode cena levov za menažerije poskočila.

Radi tega sklenil je poveljnik poklicati častnike na posvetovanje, in hotel je Vasiljiso Jegorovno odpraviti pod kakim izmišljenim predlogom iz doma. Ivan Kuzmič pa je bil človek resnicoljuben in odkritosrčen, ter ni našel nikakega družega povoda, nego kakeršnega je bil že uporabil kdaj.

— Poslušaj me, Vasiljisa Jegorovna, rekel je, oče Gerasim dobil je, pravijo, iz mesta . . .

— Že vem, Ivan Kuzmič, pretrgala mu je poveljnica besedo: že zopet misliš sklicati vojni svet in pogovoriti se o Emiljanu Pugačevu, slabo si jo pogodil.

Ivan Kuzmič je kar debelo gledal.

No, mamica! rekel je, če že vse veš, pa ostani in posvetujemo se vpričo tebe.

— Tako je prav, odgovorila je poveljnica: ali ti je mari treba tajiti? Kar pošlji po častnike!

Zbrali smo se. Ivan Kuzmič prečital je nam vpričo svoje soproge nek oklic Pugačeva, napisan od kakega pisanja na pol zmožnega kozaka. Razbojnik je objavil, da hitro pride v našo trdnjavo in vabil je na svojo stran kozake in vojake, poveljnikom je pa priporočal udati se in grozil jim je s smrtjo, ko bi se ustavljali. Oklic bil je poln gro-

zovitih in surovih izrazov, ki bi bili gotovo napravili nevaren utis na priproste ljudi.

— Kak slepar! zaklicala je poveljnica. Kaj se še predrzne nam predlagati! Morda misli, da mu bomo šli naproti in položili zastavo k njegovim nogam! Oh, prokleti pasji sin! Ali mari ne ve, da smo že štirideset let v službi in smo že vse skušili, slava Bogu! Morda se je že našel kak tak poveljnik, ki se je udal razbojniku?

— Kakor se kaže, da se je, odgovoril je Ivan Kuzmič. Pravijo, da je sovražnik vzletel več trdnjav.

— Najbrž mora biti tudi močan, opomnil je Švabrin.

— Bomo kmalu spoznali njegovo pravo moč, rekel je poveljnik. Vasiljisa Jegorovna, daj mi ključ od zavora. Ivan Ignatjič, pripelji Baškirca in veli Julaju prinesiti biče.

— Počakaj, Ivan Kuzmič, rekla je poveljnica ustajajoč s sedeža. Počakaj, da odpeljem našo Marijo kam iz hiše, prestrašila bi se, ko bi zaslišala kričanje. Da resnico povem, tudi jaz ne maram biti pri takih preiskavah. Srečni ostanite!

(Dalje prih.)

Loterijske srečke 21. aprila.

Na Dunaji: 4, 61, 67, 18, 47.
V Gradci: 75, 59, 43, 36, 68.

Tujci:

23. aprila.

Pri **Slonu**: Otto z Dunaja. — Poche iz Trsta. — Klein iz Kamnika. —
Pri **Maliči**: Steiner z Dunaja. — Dr. Samarugo iz Gortce.
Pri **avstrijskem cesarji**: Schmidt z Dunaja. — Herleinsperg iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. aprila	7. zjutraj	729.87 mm.	+ 10.4° C	sl. vzh.	jas.	6.50 mm.
	2. pop.	728.19 mm.	+ 18.7° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	731.78 mm.	+ 8.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
21. aprila	7. zjutraj	732.42 mm.	+ 8.0° C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	731.99 mm.	+ 12.2° C	z. vzh.	jas.	
	9. zvečer	733.61 mm.	+ 6.2° C	sl. vzh.	jas.	dežja.
22. aprila	7. zjutraj	733.39 mm.	+ 1.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	730.18 mm.	+ 11.3° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	730.04 mm.	+ 7.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je večinoma povsod pal, vendar ne povsod enakomerno; vsled nejednake razdelitve je bil razloček mej maksimum in minimum precej ekstremen. Temperatura, poprej že večidel nadnormalna, je zadnje dni zopet pala ter bila k večjemu normalna, navadno pa podnormalna. Razloček mej maksimum in minimum se je zmanjšal. Vetrovi so postali nekoliko močnejši, sicer so bili pa precej spremenljivi; največkrat so vendar prevladovali vzhodni. Nebo je zelo spremenljivo, največkrat deloma jasno, vreme nezanesljivo, sem pa tja mokrotno.

Dunajska borza

dné 23. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	70	kr.
Srebrna renta	79	05	"
Zlata renta	98	25	"
5% marcna renta	93	20	"
Akcije narodne banke	834	—	"
Kreditne akcije	317	10	"
London	119	70	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	50	"
C. kr. cekini	5	65	"
Nemške marke	58	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864	100	168	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	98	10
Ogrska zlata renta 6%	—	120	20
" " " 4%	—	90	05
" " " 5%	—	88	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	103	—
Dunava reg. srečke 5%	—	113	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	100	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	104	75
Kreditne srečke	—	173	50
Rudolfove srečke	—	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	—	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	224	—

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

16. aprila: Neža Janežič, gostija, 50 let, za vodenico.

17. aprila: Barba Oblak, duinarica, 38 let, za pleur. exsudatom.

18. aprila: Matija Švigelj, posestnik, 40 let, za kron. pljučno tuberkulozo. — Reza Ilren, gostija, 60 let, za vodenico.

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim nezgodam in nesrečnim slučajem na Dunaji.

Čast nam je naznauti, da vzprijemamo zavarovanja proti škodi, narejeni po

na Štorskem, Koroškem in Kranjskem, po ugodnih pogojih in stalnih premijah brez poznejših doplačevanj.

Škode se kulantno likvidirajo in takoj izplačajo.

Ponudbe za zastopanje v okrajih, kjer društvo še ni zastopano, vzprijema in daje potrebna pojasnila

glavno zastopstvo v Gradci za Štiro, Koroško in Kranjsko in glavna agentura pri gospodu

Viljemu Mayer-ju,

lekarju v Ljubljani, na Frančiškanskem trgu št. 2.

„Pesnij venec“

za glasovir uredil Viktor Parma.

V založbi podpisanega izšlo je s tem naslovom novo delo tega priljubljenega skladatelja, čigar ime je že znano po prijetnih skladbah Milica-polka in Jour-fixe-koračnica.

Cena 90 kr., po pošti 95 kr.

(250—5)

Iv. Giontini v Ljubljani.

V najem

se daje na dobrem prostoru v Ljubljani

(259—1)

prodajalnica

z vso opravo za prodajo specerijskega blaga, ali pa se tudi oprava (stelaže itd.) takoj proda. — Natančneje o tem pove g. Lamovec. Pred škofijo št. 16.

Št. 5640.

(260—1)

Razglas.

V ponedeljek dné 30. aprila t. l. dopoldne ob 10. uri se bo pri tukajšnjem magistratu mestna kopelj v Koleziji za leto 1883 po očitnej dražbi v najem oddala.

To se razglasi v splošno vednost z dostavkom, da se do dneva ustne dražbe tudi pismene ponudbe vzprejmo in da se zamorejo dražbeni pogoji v uradnih urah pri podpisnem magistratu zvedeti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 12. aprila 1883.

Za župana: Perona.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil M. Milovrh. Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstivo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.
III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revère, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.
VIII. zvezek, ki obsega: Pomladanski valovi, roman, spisal Iv. Turgenjev, poslovenil dr. M. Samec. — Velja 25 kr.
Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej Tiskarni“ in jih dobi po poštneju po vzetji. Vseh 6 zvezkov skupaj se dá za znižano ceno 1 gld.
Za vseh 6 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštneju, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

Eksekutivni odbor za dekoracije

odprl je z dnem 16. aprila svojo pisarno na Kongresnem trgu v Lavrenčičevej hiši št. 12

pri tleh prva vrata na levo, začasno uradovaje od 10. do 12. ure dopoldne, kjer daje gg. obrtnikom na njihovo željo pojasnila o dekorativnih delih, ki se imajo izvršiti povodom prihoda Nj. Veličanstva presvetlega cesarja.

Eksekutivni odbor za dekoracije,

v dan 16. aprila 1883.

(248—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima jo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—85)

Dr. Schmidt-ov

prilep za kurja očesa

uporablja se že več desetletij kot gotovo uspešno in brez bolečine delujoče sredstvo za odpravo kurjih oces.

Uspeh tega po dr. Schmidt-ov izumljenega prilepa za kurja očesa je skoro nepričakovan, ker se more po večkratni uporabi vsako kurje oko odstraniti brez kake operacije. Cena jedne škateljci s 15 prilepkami in roženim dletcem za izpulitev kurjih oces je

23 kr. a. v.

Glavna zaloga v Gloggnitz-i na Nižavstrijskem v Julija Bittner-ja lekarni.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagovoli paziti na to, da ima vsaka škateljca na zunanjem zavoji tu natisnjeno znamko.

Dr. Behr-ov izleček za živce,

izdeluje se iz zdravilnih zelišč po posebnem navodu in se je obnesel izza mnogo let kot izvrstno sredstvo proti živčnim bolečinam, kakor trganji, migreni, ishiadi, bolečinam v križi in hrbtu, božjasti, otrpenju, oslabljenju in polucijam. Nadalje se dr. Behr-ov izleček za živce osobito uspešno uporablja proti protinu in reumatizmu, otrdelim mišicam, trganju v členkih in kitah, nervoznemu glavobolju in šumenju po ušesih.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt uporablja se samo povrh života. — Cena jedne steklenice s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

Glavna zaloga za razpošiljatev: Gloggnitz, Nižavstrijsko, v lekarni Julija Bittner-ja.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagohotno pazi na to, da ima vsaka steklenica na svojem zavitku natisnjeno poleg stoječo znamko.

Dr. Schmidt-ovi prilepi za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt dobivajo se v Ljubljani pri J. Svobodi, lekarnarji in J. pl. Trnkoczy-ji, lekarnarji, kakor tudi po mnogih lekarnah v Kranjskeji. (143—4)